

הוליבוד

איוון יעיל

סמל לשעבר ג'ק פניק, שנקרא לאמן את צבאו של פרעה בהמצרי לפי הבסטסלר של מיקה ילסארי, כה הצטיין בתפקידו שהמ פיקים נתנו לו תפקיד נוסף שועד לו לזעזע: תם: לאמן את מאה בתולדות המקדש של הסרט.

מה אפשר לעשות?

ז'אנר גאבור, ידידתו הנוכחית של הדיפ לומטה-מאהב פורסריו רובירוזה, שטענה תמיד כי היא אינה זקוקה לטוכן פרסומי, עושה את עבודתו בעצמה, החלה מהרהר אם לא מוטב לשכור בכל זאת אחד שיכין לה אמרות כנף והשובות שגונות.

ז'אנר, אחת המועמדות הרציניות ביותר לתואר השחקנית הגרועה ביותר, שהסתדרה יפה מאד כאמרת הכנף שלה עד עתה (התביחה, אותו ערב הייתי לבושה בחור לכן - בדיוק כמו פסנתר או אני שוגג: לספר רכילות, אבל מה אפשר לעשות מה חוזק מזה?) מצאה את עצמה ללא מענה כאשר, במסיבה הוליבודית נגשה אליה טא לולה בנקאהאר, בעלת הלשון השנונה, קראה בקול: "מותק! את כה יפה הערב, שלרגע דימיתי שאת אחותי, אהה!"

סרטים

הצד החוקי של היתרם

אדוארד ג'י. רובינסון הודקן. הוכחה: בטרם על שטרם וגנבים, עבר כעת לצד החוקי, למעשה הוא רודף אחרי גנגסטרים ורמאים מכל הסוגים.

תפקידו בהנערה בחדר 17 הוא של קצין משטרה, אשר, פרט לתפיסת גנגסטרים אחרי ביצוע מעשי שוד רוצח, הוא מצליח, בין השאר, להתפנות גם להסרת הלוח מעל סניהם המלוקקים של רוגנים מווייפים המש' המשים כשמות משפחה איטלקיים וספרדיים עתיקים כדי לצוד כלות עשירות, בגיל הע' מידה ורומנטיות; לעמוד בקשר מתמיד עם מונה רוס, (פולט גודארד) בעלת עסק חוקי להשכרת נערות לבלוי ושעשועים (המימים, היא אומרת) פולט גודארד הודקנה אף היא, כי היא משחקת הפעם תפקיד של בעלת ה' עסק, במקום אחת הנערות בו.

הדמיון היחיד בין רובינסון הגנגסטר ורובינסון השוטר הוא הסיגר המסורתי התקוע בפה.

המעניין שבנערה מחדר 17, איננו הנערה עצמה, המופיעה רק משך חמש דקות על הבר, כי אם שיטת פעולתה ועילולתה של המשטרה הגיוויורקית, על מנגנונה ה' ענק, שני סרטיג טובים יותר, ממונה זה היו ג'ונגל האספלט והעיר במערומיה. הנערה איננו סרטמתת במובנה המקובל של המלה, כי ברור מיהם הטובים ומיהם המנחלים, או' לם דבר זה אינו גורע מן המטרה שהציב לו הסרט: להוכיח כי עינה של המשטרה האמריקאית פקוחה כל הזמן, וכי הפשע אינו משתלם.

בין השאר: החשפנית

ברלין חיינה הפכו בעיני מפיקי הסר' טים למיניהם להיות ערים אכזריות כמו בגדאד והונג-קונג, שדה פעולה לגונבי פני צילין בורחים מן החוק והוכחת יעילותו של הכיבוש האנגלי או האמריקאי, תלוי מי הפיק את הסרט.

הארם הרביעי, בשמו האמיתי, הרגע הנושא, נראה למפיציו בסרט כעין אדם שלישי במהדורה חדשה, אם כן, הרי זה צל עלוב ואנמי מאד.

עלילת הסרט נסבה על הולנדי צעיר (דירק בוגרד) המסתבך עם החוק, מסגיר את עצמו כדי להציל את חבריו המבריחים כרוצח חילל בריטי. הוא משנה את דעתו אחרי שנערתו, (מי צטרלינג) אותה חשב למתה, מופיעה באופק. מתחילה בריחה מ' בית הכלא לאורך כל הסרט, כמה סיבוכים, שתיים שלוש גחיות לקישוט, מכות, יריות והאפי אנד רווי נשיקות. אלה המבקשים למ' צוא עניין בסרט, יוכלו להתבונן ולהתפלא על סימון סילבה, החשפנית מקאן, המופיעה בתפקיד פעוט.

שושונת במלון

כל אינץ' אשה, כל אינץ' שחקנית! זו

ג'י. בשביל גולדברג.

עקות מודעות הפרסומת של הכנס. אל תדפוק. אחד מסרטיה הראשונים של מרילין מונרו. מיס מונרו משחקת בו תפקיד דרמתי כבד. היא מטורפת.

לביית מלון מהודר מגיעה כישבנית לילדה בת 6, נערה בלונדית פשוטה, נעדרת איפור. הורי הילדה עוזבים אותה בחברתה, והיא מתחילה ללבוש את חלוקה השקוף של הג'רת, כדי שיתקבל על דעת הצופה שהוכל להקסים בו את הגיבור, ריצ'רד היידמאק, הרואה אותה מחלון חדרו, בא לבקרה אחרי שרב עם נערתו הזמרת (אן בנקרופט).

הגיבור והגיבורה מחליפים כמה דיאלוגים דו"מ-שמעתיים: הוא בציניות והיא בתמי' מות. דרכיה המוזרות מתחילות להתמיה אר' תו. הוא מסתלק, חוזר רק אחרי שלבו אינ' שקט, מצליח לתפוס אותה בטרופה, כשהיא מאיימת על הילדה הקטנה הכמותה למרגלות המיטה.

סצנת טרוף מצחיקה ברצינותה, מסיימת את הופעתה של ממממונרו, שהפעם אינה זוכה בגבר. היא הולכת, ובצדק, ישר לבית המשוגעים.

בקצרה

שכר האימה - סרטו המצויין של הנרי ג'ורג' (העורב) קלונזו על ארבעה שיצאו לדרך במכונית מלאה חומר נפץ מסוכן, ו' סיכוייהם לחזור.

העולם הזה נחתי ע' 8: שכר האימה

שחקנית גאבור

ז'אנר ז'אנר...

ריקוד

על שלושה סעיפים

נערה חייכנית, בעלת עיניים חמות וגדוד' לות, שערות שחורות אסופות לזנב סוס ארוך, שיניים צחורות שפתיים בלתי מ' פורכסות, רקדה עם עוד כמה צעירות ב' אחד מערבי השבוע באולם סמינר המורות התל'אביב. היה זה אחד השעורים הרבים שרות רחמני בת העשרים קיבלה משך עשר שנות הריקוד שלה. לאחר השעור קיבלה גם את אחד השבחים אליו כבר התרגלה. אמרה המורה, הכוריאוגרפית האמריקאית אן סוקולוב: "את רקדנית טובה מאד!"

הכוונה לא היתה לריקודים סאלוניים. על אלה מעידה רות עצמה, אומרת: "אני לא רוקדת טוב!" הסווינג והוולט המרושלים הם ממש מעל ליכולתה, הרומה והמטבו ה' מרוכזים והסוערים, מתקבלים כבר יותר על רגליה. אולם נטייתן האמיתית היא לריקוד המודרני החי (בעיקר לפי מרתה גראתאם האמריקאית), בו יוצאת כל תנועה ממרכז הגוף, מתחת לחזה, בניגוד לריקוד הבלט הקלאסי, בו הגוף יציב והדגש על עבודת רגליים וידיים.

תריסר עגילי כסף, רות, שעבודת הידיים שלה הוא הפיסול (מחומר, המוצק לגבס והמתאר, בדרך כלל, תנועה), החלה בעבודת הרגליים בגיל עשר.

אחר שש שנות לימוד אצל ארכיזובה גרוסמן החיטאית, שנתיים אצל גרטרוד קראוס התל'אביבית וכמה חודשי קיץ אצל טאלי ביאטי האמריקאי, היתה רות מוכנה להופעתה הראשונה, כפייה בחלום ליל קיץ של הביתה, לאחר מכן הצענויה, הרוקדת, כמובן, ריקוד צועני בברון הצוענים של התיאטרון המוסיקלי קצר הימים.

בינתיים לא זנחה רות, כראוי לנערה בת 16, את לימודיה, סיימה בית'ספר תי' כון תל'אביב, תוך הצטיינות בלימודי ה' ספרות, התנייך וההיסטוריה. היא גם לא זנחה את פיתוח דעותיה העצמאיות, הגיעה למס' קנות פסקניות בדבר פרסום (זה לא מוצא חן בעיני, אינני אוהבת דברים מלאכזר' תיים"), בדבר גנזור - רק עגילי כסף מהם יש לרות תריסר (זה עושה מסגרת לפנים) וכמובן ריקוד: "יש לתת יותר חו' פש לתנועה!"

תריסר ריקודי יחיד, חובת הש' רות בצהל' הפרידה את רות מריקודת, ומבייתה בן חמש האחיות והאת (נגן הקל' רינט יגאל רחמני), נתנה לה אפשרות לא רצויה לנוח שנתיים, פחות או יותר, מר' קוד, שהוא לדבריה "עניין של עבודה, עבו' דה, עבודה".

כשסיימה את שירותה ידעה רות מה ברצו' גה לעשות. לפי הסדר: (א) לפתוח סטור' דיו בביתה החיפאי; (ב) לצאת לסיבוב של הופעת'תידי; (ג) להקים להקה. כראוי לצבר, דור חמישי לילידי הארץ, נגישה ב' מרץ להגשמת תכנית שלושה הסעיפים.

היא פתחה סטודיו בביתה, חילקה את יומה לארבע שעות, לחזרה על מחרוזת 12 רי' קודים, אותם תציג בהופעתה, ולארבע שעות הוראה לתלמידות ריקוד. כדי לגוון את סדר יומה המשיכה במשחק הכניס, בקריאה ענפה בכל אחת משלוש הלשונות (עברית, ערבית, אנגלית) השגורות בפה.

סדר יום דחוס זה לא מונע מרות את שמר' גה שעות שינת'החובה של רקדנית, משאיר אותה תמיד נמרצת מספיק לתכנן את עת' דה. אין היא חושבת לעת עתה לצאת לחוץ' לארץ, להשתלמות, ללמוד, סבורה היא: "אם רוצים ללמוד, לומדים איפה שלא יהיה". היא כן חושבת להגשים את סעיף (ג), ה' קמה להקת עשרים רקדנים, שששה מהם אצל האבא, אצל סטואט, אצל אצל שנתיים.

בינתיים הולך ומתקרב מועד ביצוע סעיף (ב). עוד החודש תצא רות לסיבוב בארץ, בו תציג את רעיונותיה החדשים בביצוע חריש. כיאה לחילת שהשתחררה רק לפני שמונה חרשים מצה'ל זוכרת היא את חשי' בות עקרון ההפתעה, אינה מוכנה לגלות את תוכן או אופן הריקודים מראש.

רקדנית רחמני

עבודה, עבודה, עבודה...

הווי

רבות אחשבות בלב אשה

בתל'אביב נחקרה צעירה חייבת גיוס, ש' רצתה להפטר מחובתה מטעמי דת, על הצום החל ב' תמוז, הסבירה: "חשקה באב, אני חושבת!"

בעל בית, פנצ'ר!

במנצ'סטר, אנגליה, גואש בעל בתים מה' מסיים העולים ושכר הדירה המוקפא, הציע פרס של 50 ל"ש לאדם שיקח ממנו, במ' תנה, את כל אחד מארבעת בתיו.

תפריט צנע

בלונדון, פרסם ציר פרלמנט ירוד'משכרת מודעה באחד העיתונים הסביר בה כי "ציר פרלמנט מוכן להשתתף במסיבות, מוכן לשאת נאום אחר הארוחה, בתנאי האחד - שישותף בארוחה עצמה".

לב חלש

בלינץ', אוסטריה, הופיע אחר השטפונות האחרונים שלט בפרשת הדרכים בכניסה לעיר: "שים לב! כששלט זה מכוסה מים - אין לעבור את הכביש!"

קריאת הגבר

ברוטרדם, הולנד, גילו יצואני ביצים תח' בולה חדשה לכיבוש השוק הגרמני: הד' פסת הצעות היכרות לנערות הגרמניות חס' רות'הגברים, על קליפות הביצים.

אהבה מפוצצת

ברומא, דתתה צציליה דרודזי, 44, מחזר בן 62, סיליפו קרדליני, זכתה בתגובה ב' רימוץ יד שהטיל קרדליני בפניה.

בקשה אחרונה

בניו-יורק, הוריש סטפן וויטשאק לאלמ' נתו, בצוואתו, שני דולרים בלבד, יעץ לה לקנות בהם "חבל טוב כדי לתלות בו את עצמך".

במקום

בקליבלנד, ארצות'הברית, זכתה אולגה רכטוריס בגט אחרי שהעידה לפני השופט כיצד בעלה, שסרב לקנות לה מעיל חורף ב' 30 דולר קנה לעצמו חשמלית צעצועים ב' 35 דולר.

משקל הזמן

בדורות, החליטו פועלים מפוטרים לנקום בעל חתה שפיתרם אחרי 100 ימי עבודה בצופים, פתחו את ברזי מיכל שמן המד' כונות, סגרום רק אחר שגולו מהם 110 קילוגרמים.